

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/69/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201652
Dátum vydania rozhodnutia:	25.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1011201652.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: Flaga spol. s r.o., so sídlom Šenkvičná 14/A, 902 01 Pezinok, právne zastúpeného: spol. Lukačka s.r.o., Tehelná 25, 831 03 Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0378/99/2011 zo dňa 3. augusta 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 195/2011-37 zo dňa 18. októbra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 195/2011-37 zo dňa 18. októbra 2013 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č. k. 4S 195/2011-37 zo dňa 18. októbra 2013 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu a účastníkom konania nepriznal náhradu trov konania. Žalobca sa žalobou domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. SK/0378/99/2011 zo dňa 3. augusta 2011, ktorým žalovaný zamietol jeho odvolanie a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline č. P/0103/05/2011 zo dňa 9. júna 2011, ktorým žalobcovi uložil pokutu vo výške 1100 € pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 14a ods. 1, § 15 ods. 1 písm. a) až c), § 16 ods. 1 písm. a) až e) zákona č.250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v Bratislave preskúmal rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Krajský súd z obsahu spisu zistil, že kontrolným nákupom vykonaným inšpektormi 23.3.2011 v obci Lokca bolo zistené, že za kontrolný nákup im nebol vydaný doklad o kúpe. Z inšpekčného záznamu vyplýva, že na viditeľnom mieste pre spotrebiteľa bol vyvesený platný cenník na 3 druhy výrobkov, pričom na tej istej výveske sa nachádza informácia o predávajúcom, ktorá bola nesprávna.

Na požiadanie bola inšpektorom predložená zmluva na sprostredkovanie predaja propán - butánu v tlakových fľašiach medzi predávajúcim, N. H. a spoločnosťou Progas s.r.o. z 12.7.2005. Predávajúci na vysvetlenie uviedol, že firma mu dodáva pri výmene fliaš natlačené bločky z kasy ale v predmetný deň mu už bločky na 2 kg fliaše nezostali. Na ponúkané výrobky neboli predložené nadobúdacie doklady. Podobné zistenia vyplývali aj z kontrolného nákupu v predajni v Oravskej Polhore. Pri kontrolnom nákupe vykonanom inšpektormi dňa 23.3.2011 v predajni v obci Zubrohlava im bol vydaný doklad o kúpe s uvedením nesprávneho názvu a sídla žalobcu, s iným dátumom predaja a iným údajom o prevádzkarni. Aj v tomto prípade predávajúci uviedol, že nemá pokladňu, kupujúcim vydáva doklady o kúpe, ktoré sú predtlačené a dodané predávajúcim. Ani v tejto prevádzke sa nenachádzal údaj o jednotkovej cene ponúkaných výrobkov, údaje o zodpovednom predávajúcom a prevádzkovej dobe. Dňa 30.3.2011 vykonali inšpektori kontrolný nákup v predajni v obci Rabčice 15, pri ktorom im bol vydaný doklad o kúpe výrobku, ktorý neobsahoval požadované údaje, nebolo uvedené správne obchodné meno, adresa prevádzky a dátum predaja. Na výdajnom mieste sa nenachádzala registračná pokladňa, vydaný blok bol vytlačený vopred predávajúcim a pri dodaní naplnených fliaš bol odovzdaný výdajcovi. K dispozícii bol cenník ponúknutých výrobkov s údajom o predajnej cene. Dňa 18.4.2011 prevzal žalobca oznámenie o začatí správneho konania vo veci uloženia sankcie. V predmetnom oznámení kontrolný orgán popísal konkrétne zistenia z kontrolných nákupov, špecifikoval porušenie zákona žalobcom, informoval žalobcu o možnosti vyjadriť sa k veci a navrhnúť doplnenie dokazovania. Žalobca vo svojom vyjadrení k oznámeniu o začatí konania doručenom dňa 29.4.2011 uviedol, že v prípade vykonaných nákupov došlo k ojedinelým individuálnym zlyhaniam predávajúcimi osobami. Žalobca mal s jednotlivými predajcami uzatvorené mandátne zmluvy, pričom predajcovia realizujú predaj samostatne, avšak v mene a na účet žalobcu. Nesprávne údaje na vydaných dokladoch boli spôsobené nedávnymi zmenami v obchodnom mene a v sídle spoločnosti, pričom ešte nedošlo k aktualizácii pečiatok a údajov na dokladoch. Nedostatky v označení predajného miesta boli spôsobené predajcami. Podľa názoru žalobcu jednotková cena nemusí byť vyznačená, ak je zhodná s predajnou cenou. Prvostupňový správny orgán následne dňa 9.6.2011 vydal rozhodnutie o uložení pokuty žalobcovi v sume 1100 €. Voči prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol námietky zhodné s obsahom žaloby. Žalovaný napadnutým rozhodnutím odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie z dôvodov, na ktoré poukázal aj vo svojom vyjadrení k žalobe.

Krajský súd uviedol, že pokiaľ jednotliví predajcovia v kontrolných prevádzkach konali v mene a na účet žalobcu na základe uzatvorených mandátnych zmlúv, vo vzťahu k spotrebiteľovi teda nevystupovali ako samostatné podnikateľské subjekty. Žalobca v konaní na svoju obranu nepredložil jednotlivé zmluvy, z ktorých by vyplýval rozsah zodpovednosti priamych predajcov, naopak, na všetkých predajných miestach bol ako podnikateľ uvedený žalobca. K zmenám v obchodnom mene a sídle žalobcu došlo v relatívne dávnejšom časovom období a žalobca mal dostatok času na realizáciu aktualizovania uvedených zmien na informačných tabuliach vo svojich predajných miestach. Výdajcovia BF fliaš konali v mene a na účet žalobcu a teda nemohli nieť zodpovednosť za nedodržanie predpisov tak, ako to namietal žalobca. Neobstoí ani tvrdenie žalobcu, že cena uvádzaná za kilogram - jednotková cena nemá pre spotrebiteľa žiaden význam, nakoľko na daný prípad sa nevzťahuje výnimka podľa odseku 2 vyššie citovaného ustanovenia. Súd mal za preukázané, že prvostupňový správny orgán dostatočným spôsobom zistil vytýkané porušenia príslušných predpisov žalobcom. Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd žalobu v celom rozsahu podľa ust. § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že rozhodnutie žalovaného a prvostupňového orgánu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. V odvolaní žalobca uviedol, že krajský súd sa nedostatočne vysporiadal s právnym postavením konečných predajcov a žalobcu vo vzťahu ku kontrolným orgánom a nepostupoval v súlade s obdobnou judikatúrou v tejto veci. Namietal, že krajský súd iba konštatuje, že na daný prípad nemožno aplikovať právny názor vyplývajúci z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 8Sžp 2/2010, pretože sa nejedná o obdobný prípad. Žalobca naopak tvrdí, že skutková a právna situácia je v podstatných bodoch identická a súdy by v záujme zachovania právnej istoty rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky mali rešpektovať a rozhodovať v súlade s vysloveným právnym názorom. Podľa jeho názoru správny orgán pri výkone kontroly nesprávne identifikoval predajcu. Predajcami v

danom prípade boli zmluvní partneri spol. Flaga spol s.r.o., ktorí predávali na základe obchodnej zmluvy výrobky Flaga spol s.r.o.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zastával názor, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4S 195/2011 z 18.10.2013, ktorým bola zamietnutá žaloba voči rozhodnutiu Ústredného inšpektorátu SOI č. SK/0378/99/2011 z 3.8.2011 bol vydaný na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu veci, v súlade s platnými právnymi predpismi na základe správneho právneho posúdenia veci, je vo výroku vecne správny a preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25. februára 2015 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Najvyšší súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave potom, ako sa oboznámil s obsahom pripojeného administratívneho a súdneho spisu, s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nezistil dôvod na záver, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré podľa názoru odvolacieho súdu vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

Napadnutý rozsudok krajského súdu bol dostatočne, riadne a zrozumiteľne odôvodnený a spĺňa všetky zákonné požiadavky. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti rozhodnutia ÚS SR č. k. II.ÚS 127/07-21 zo 6. júna 2007 a č. k. II. ÚS 251/04-34 z 19. apríla 2007, podľa ktorých právo sťažovateľa na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, súčasne však ústavný súd konštatuje, že toto právo neznamena, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Ústavný súd pripomína, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový stav a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (IV. ÚS 112/05). Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s týmto názorom ústavného súdu v plnej miere stotožnil.

Podľa § 219 ods. 2 OSP odvolací súd len dopĺňa dôvody prvostupňového rozsudku nasledovne:

Predmetom súdneho preskúmavacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0378/99/2011 z 3.8.2011, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie č. P/0103/05/2011 z 9.6.2011, ktorým uložil žalobcovi pokutu vo výške 1100 € pre porušenie povinnosti podľa § 14a ods. 1, § 15 ods. 1 písm. a) až c), § 16 ods. 1 písm. a) až e) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

V danej veci bola spornou otázka, ktorý subjekt v tomto prípade je možné považovať za predávajúceho. Pokiaľ ide o žalobcom namietané porovnanie dvoch prípadov, Najvyšší súd uvádza, že rozdielnou je situácia v tom, že v prípade rozhodnutia sp. zn. 8Sžp 2/2010 žalobca, ktorým bol iný subjekt ako spoločnosť Flaga s r. o., bol prevádzkovateľom čerpacej stanice a podľa zmluvy uzatvorenej so spoločnosťou Flaga s r. o. vykonával predaj dohodnutého sortimentu vo svojom mene a na vlastný účet.

Počas kontroly vystupoval ako predajca paliva vo vlastnom mene so živnostenským listom, pri kontrole sa prezentoval ako živnostník a vystupoval tak dovtedy, kým mu nebolo doručené rozhodnutie o pokute. Avšak, v prejednávacom prípade subjekty prítomné počas kontroly nevystupovali vo vlastnom mene ale dohodnutý sortiment predávali na základe mandátnej zmluvy uzatvorenej so spoločnosťou Flaga s r. o. - t. j. žalobcom, v mene žalobcu a na jeho účet. Osoby prítomné pri kontrole sa nepreukázali ako samostatné subjekty, naopak, tak ako to uviedol v napadnutom rozsudku aj krajský súd, konali v mene a na účet žalobcu.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, je nesporne zrejmé, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní náležite vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami uvedenými v žalobe.

Preto ak krajský súd dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovел a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ustanovení § 224 ods. 1 a § 250k OSP tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému právo na náhradu trov zo zákona neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.